

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/575/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812214800
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3812214800.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Q. W. U., s.r.o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom E. 5, X., zastúpeného O. W., s. r. o., so sídlom E. 5, X., N. : XX XXX XXX proti odporcyni : U. O., nar. XX.X.XXXX, bytom I. X/X, V., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa V., N.: XX XXX XXX, so sídlom L., B. I. 5, zastúpeného JUDr. H. S., advokátom so sídlom J. W. X/A, I., o zaplatenie 863,08 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, č.k. 5C/39/2013-63, zo dňa 17. júla 2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 16,11 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. H. S., advokáta, č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS 8225412, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi v sume 44,87 Eur. Odporcyni náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania 118,52 Eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom podaným prostredníctvom právneho zástupcu dňa 20.08.2012 domáhal proti odporcyni zaplatenia 863,08 Eur s príslušenstvom. Dňa 04.01.2013 vedľajší účastník na strane odporcu podal vyjadrenie k návrhu, v ktorom namietal neprijateľnosť zmluvných podmienok a vzniesol námietku premlčania, navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 118,52 Eur. Podaním zo dňa 11.07.2013 doručeným súdu prvého stupňa dňa 12.07.2013 a doplneným dňa 17.07.2013 navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu oznámil, že návrh berie v celom rozsahu späť, konanie navrhuje zastaviť a nepriznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Právne poukázal na § 96 ods. 1 veta prvá a druhá O.s.p. Keďže navrhovateľ zobral účinne späť návrh v celom rozsahu pred prvým pojednávaním, konanie súd prvého stupňa zastavil. O vrátení kráteného súdneho poplatku navrhovateľovi rozhodol s poukazom na § 11 ods. 3 veta prvá zák. č.71/1992 Zb. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. v zmysle ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Návrh navrhovateľa nebol podaný dôvodne, a to s prihliadnutím ku vznesenej námietke premlčania a neprijateľnosti zmluvných podmienok zo strany vedľajšieho účastníka. Pokiaľ by nedošlo ku späťvzatiu návrhu, bol by návrh ako nedôvodný zamietnutý. Navrhovateľ však svoj návrh vzal späť a z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a preto je povinný nahradiť trovy konania odporcu, resp. vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník v konaní riadne hájil práva odporcu, na strane ktorého vystupuje, vo veci vzniesol námietku premlčania, namietal neprijateľnosť zmluvných podmienok a následne došlo zo strany navrhovateľa k späťvzatiu návrhu. Z toho je zrejmé, že u vedľajšieho účastníka šlo o účelne vynaložené trovy konania, a preto súd navrhovateľovi uložil nahradiť

vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 a § 15 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov, a to vo výške 118,52 eur (prevzatie a príprava zastúpenia 51,45 eur + režijný paušál 7,81 eur, vyjadrenie z 2.1.2013 51,45 eur + režijný paušál 7,81 eur.). Odporkyni v konaní žiadne trovy nevznikli, preto jej súd ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu v časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti v zmysle § 220 O.s.p. zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 19,33 Eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Zastával názor, že vedľajší účastník, združenie na ochranu spotrebiteľa, musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Samotné združenia majú vo svojich radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa pritom môžu podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012 a 3Cob 259/2011. Ďalej v odvolaní uviedol, že má za to, že v danom prípade bola na mieste aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p., keďže v predmetnom konaní je suma 863,08 Eur s prísl., teda je zrejmé, že ide o drobný spor, pričom trovy právneho zastúpenia vo výške 118,52 Eur sú značne neprimerané výške žalovanej pohľadávky.

Vedľajší účastník využil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu a vo svojom písomnom stanovisku žiadal uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdiť a zaviazať žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania. Namietal, že združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania objektívne účelné. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 ústavy SR, v zmysle ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Argumentáciu, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí sám z podstaty existencie byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach označil za účelovú, nelogickú až absurdnú. Uvádza, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi na základe princípu "rovnosť zbraní". Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastupovania právnym zástupcom podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 33,54 Eur.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzatí návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo

v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporkyni zaplattenia istiny v sume 863,08 Eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 12.07.2013 vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporkyni bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporkyňa splnila to, čoho sa podaným návrhom voči nej domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporkyni preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto jej ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 118,52 Eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 4.1.2013 doručil súdu písomné vyjadrenie k návrhu na začatie konania, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nezhladol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 ods. 2 O.s.p., ako to v odvolaní navrhol navrhovateľ, nakoľko priznaná výška náhrady trov konania neprevyšuje pohľadávku, a teda nie je neprimeraná voči pohľadávke.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 118,52 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu, doručené súdu prvého stupňa dňa 26.8.2013 + režijný paušál 7,81 Eur, t.j. spolu trovy odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur. Odvolací súd úspešnému vedľajšiemu účastníkovi 20% DPH nepriznal, keďže si ju jeho právny zástupca v špecifikácii trov konania neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .